

sikkerhedsniveauer, og forbedres endvidere løbende. En signatur, som er sikker i dag, vil måske ikke være det om 5 år, og nogle signaturer giver allerede fra begyndelsen en begrænset sikkerhed for, hvem underskriveren er, f.eks. fordi der kun er foretaget en overfladisk undersøgelse af dennes identitet i forbindelse med udstedelsen af certifikatet.

Sikkerhed for, at en signatur stammer fra den angivne underskriver, afhænger endvidere af en række forhold, som modtagerne af signaturen kun i begrænset omfang har mulighed for at kontrollere. Det drejer sig bl.a. om omstændighederne ved udstedelse af certifikatet og de sikkerhedsprocedurer, der knytter sig til brugen af signaturgenereringssystemet (PIN-koder mv.)

Som følge af de mange forskellige signaturtyper med forskellige grader af sikkerhed, vil et formkrav om brug af elektronisk signatur, som kan opfyldes af en hvilken som helst signatur, stort set være uden indhold, og det må på denne baggrund forventes, at det i langt de fleste tilfælde vil blive nødvendigt at give nærmere regler om, hvilke krav en elektronisk signatur skal leve op til for at kunne opfylde et bestemt formkrav i lovgivningen. En generel bestemmelse, der fastlægger indholdet af sådanne formkrav, vil lette udarbejdelsen af lovgivning på de områder, hvor man ønsker at indføre formkrav, der skal kunne opfyldes ved brug af elektronisk signatur. I stedet for, at man i hver retsregel for sig skal fastsætte teknisk prægede bestemmelser om, hvilke krav en elektronisk signatur skal leve op til for at opfylde formkravet, vil man i stedet kunne nøjes med at henvise til den foreslåede generelle bestemmelse.

Det er væsentligt at fremhæve, at den foreslåede bestemmelse ikke har betydning for spørgsmålet om, på hvilke retsområder man kan anvende elektronisk kommunikation. Reglen vil alene få virkning på de retsområder, hvor det efter de i øvrigt gældende regler er muligt at anvende elektronisk kommunikation. Om elektronisk kommunikation kan anvendes på et bestemt retsområde afhænger bl.a. af, om der findes formkrav, som alene kan opfyldes ved brug af papirdokumenter. Justitsministeriets udvalg om retsvirkningerne af digital signatur mv. overvejer i øjeblikket, om der er behov for et lovgivningsinitiativ med henblik på at gøre det muligt at anvende elektronisk kommunikation på alle områder, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt.

Direktivets artikel 5 fastsætter endvidere, at medlemsstaterne skal sikre, at elektronisk signatur kan anvendes som bevis under retssager. Dansk ret bygger på et princip om fri bevisførelse, hvilket betyder, at

parterne i en retssag har ret til at føre enhver (relevant) omstændighed som bevis. Efter dansk ret er der således ikke noget til hinder for at benytte elektroniske dokumenter, elektroniske signaturer mv. som bevis under retssager, og det er derfor ikke nødvendigt med lovgivning for at leve op til direktivets krav på dette punkt.

Endelig indeholder direktivet i artikel 5, stk. 2, et generelt forbud mod at nægte elektronisk signatur retskraft, alene fordi signaturen er elektronisk eller ikke opfylder betingelserne for at være en »avanceret elektronisk signatur«. Det må antages, at bestemmelsen har virkning som en art »diskriminationsforbud«, som indebærer, at medlemsstaterne ikke kan fratage elektronisk signatur enhver retlig betydning, alene med den begrundelse, at den er elektronisk. Sådanne regler har tidligere kunnet findes i retssystemerne i andre europæiske lande. Dansk ret indeholder imidlertid ikke regler af dette indhold, og det vil derfor ikke være nødvendigt med lovgivning for at leve op til direktivets krav på dette punkt.

F. Lovens økonomiske, administrative, erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Forslaget indebærer oprettelsen af et tilsyn med de nøglecentre, der ønsker at udbyde kvalificerede certifikater. Det foreslås, at Telestyrelsen skal fungere som tilsynsmyndighed. Der vil være behov for yderligere 2-3 årsværk i Telestyrelsen til varetagelse af denne opgave.

Forslaget giver Forskningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at omkostningerne til dette tilsyn på sigt skal betales af de nøglecentre, der er omfattet heraf. Der er imidlertid behov for en statslig medfinansiering af tilsynsordningen for ikke at belaste markedet i den indledende etableringsfase. Lovforslaget forventes herudover ikke at medføre særlige økonomiske konsekvenser for staten.

Lovforslaget vil styrke mulighederne for i praksis at anvende elektroniske signaturer, også på områder, hvor der er tale om juridisk bindende dispositioner, og hvor der er behov for, at der er sikkerhed for, at der anvendes troværdige produkter (certifikater og signaturer). Det vil bl.a. gøre det muligt for offentlige myndigheder at tilbyde en række nye elektroniske funktioner og serviceydelser, hvor der er behov for, at myndighederne har sikkerhed for, hvem det er, man kommunikerer med, og hvad der kommunikeres om. Brug af elektroniske signaturer vil bl.a. gøre det muligt for offentlige myndigheder at tilbyde løsninger, hvor bor-